

ligt skal blive holdt nede af Redaktionen, allerede i Marts Maaned blev indbudt til at udtale sig til „Haster det?“, og de, der har meldt sig, har fundet Optagelse.

Vi skønner ikke hvilken Tankeforbindelse der har faaet M. M. til at springe fra sin Kritik af Bladet lige i Armene paa Spøgelset: „*Et Kvindeparti*“. For Tydeligheds Skyld skal vi dog *atter* fremhæve, at Redaktionen — som Redaktion — *aldrig* har udtalt sig for Dannelsen af et Kvindeparti og at dens enkelte Medlemmer *gentagne* Gange har fralagt sig at være Tilhængere af et saadant. —

Redaktionen.

Svar til Maren Marcussen.

I den Artikel af *Maren Markussen*, som findes andet Steds i Bladet, fremkommer en Del Misforstaaelser, som det synes svært at faa klarede.

Jeg har jævnlig mødt dem og vilde have forsøgt at komme dem til Livs i Aarhus, men Tiden tillod det ikke. — Maa jeg da forsøge her.

Det vilde maaske være rigtigst allerførst at prøve paa at lave en Terminologi — Benævnelseslære — om de Mennesker og Begreber, som vi har med at gøre i en Diskussion som denne; Misforstaaelser opstaar jo ofte derved, at man lægger en højst forskellig Betydning i de samme Ord.

M. M. hører jo til, hvad jeg vil kalde de „*Autoritetstro*“, dem, der altsaa sværger til et af de bestaaende politiske Partier, og hvis Modsætninger, til hvilke undertegnede hører, man kunde døbe „*Rebellerne*“ (for at hente en Betegnelse fra Historien om et af de fire bestaaende Partiers Dannelsen), det vil her sige: dem der *ikke* føler sig tilfredsstillende repræsenterede ved noget enkelt af de i Øjeblikket eksisterende Partier.

Naar jeg saa bemærker at jeg:

1. ved *Politik* forstaar: „Læren om Staten“, Kundskab om og Arbejde for Samfundsopgaver og praktiske Stats og Regeringsforhold,
2. ved *Partipolitik*: det Arbejde, der forsøges udført, eller udføres, af hvert enkelt af de bestaaende politiske Partier med hvert sit Program (i Øjeblikket her i Landet 4),
3. ved *Partierne*: de bestaaende politiske Partier (i Øjeblikket 4),
4. ved *Partisystemet*: En Form gennem hvilken man kan give sin politiske Anskuelse et organiseret Udtryk og arbejde for at omsætte den i Handling.

5. ved *Kvindeparti*: Et af *Kvinder* bestaaende hovedsagelig om *Kvindes Sag* dannet Parti, og

6. ved „*et femte Parti*“: et nyt Parti bestaaende af Mænd og Kvinder med et fra de fire bestaaende Partier forskelligt Program,

saa har jeg i hvert Fald gjort, hvad jeg kunde for at blive forstaaet i sproglig Henseende.

Hvor er det muligt, at nogen, der har fulgt Diskussionen „*Haster det?*“ der siden Marts Maaned har været ført her i Bladet — at nogen der har overværet Diskussionen „*Kvinderne og Partierne*“ i Aarhus kan faa det ud heraf, at de, der ikke kan melde sig ind i et af de bestaaende 4 Partier, dermed skulde have sagt, at de intet vil „have med Politik at gøre“!

Er dette ikke M. M.s Opfattelse, da er hendes Udtalelse meningsløst anvendt i denne Forbindelse.

Mon der virkelig skulde være mange, foruden M. M., der har faaet det Indtryk, at det er paa Grund af manglende politisk Interesse, at hele dette Spørgsmaal er rejst! Lad os dog være enige om, at selv den mest „*autoritetstro*“ ikke kan bryste sig af større politisk Interesse og Virketrang end den, der staar — ønsker at staa — udenfor Partierne, men ærligt søger at klare sig sin Stilling til de forskellige politiske Spørgsmaal og handle derefter. —

Det er underligt saa svært det kan være at faa taget Livet af en saa uhyrlig Ukorrekthed som den, at man ikke skulde kunne stemme uden at være Medlem af et politisk Parti! M. M. har jo dog „fulgt med“ og ved sikkert, at der er — og alle Dage har været — *Masser* af Vælgere, der „ved hvor de gaar hen den Dag, de skal stemme“, uden at staa i et politisk Parti. M. M. er dog vist klar over, at der er Forskel paa at stemme og paa at være bunden til at stemme paa et bestemt Parti gennem sin Indmeldelse i dettes Partiforening. Men er M. M. klar over dette, hvorledes da forstaa hendes Bemærkninger sidst i 2. og først i 3. Stk.?

M. M. hører altsaa til dem, „som ikke staar tvivlende“. — Held til! Held til alle de Kvinder, der har fundet deres Plads. Der er jo iblandt dem Mennesker, som enhver Kvinde vil være glad ved at se i et politisk Arbejde i det af Partierne, der nu repræsenterer hendes Overbevisning. Ingen „*Rebel*“ vil sikkert paatrænge sig

dem og søge at faa dem ud af Partierne. Vi forsøger jo aldeles ikke noget saadant. Vi anerkender og respekterer deres Overbevisning — selvfølgelig; men vi sætter os til Modværge, naar de anmassende spiller Formyndere for os og søger at fæste den sorte Kokarde paa os, fordi den Hjernebeklædning, de befinder sig vel i, ikke passer os, og vi forbeholder os ogsaa Ret til at protestere, naar de driver Sjælefangst mellem dem, „der ikke har fulgt med“ men, — efter M. M. — „har forsoemt deres Pligt“.

Hvor det er let for den, der i „*Barn-dom og Ungdom*“ har lært af sin Mor, „at det er Pligt at følge med, saa man kan danne sig en Mening“ — at ud-slynge en saadan Bebrejdelse. Den er ligesaa uretfærdig som den er Bevis for manglende Forstaaelse af, *hvorledes* de store Masser vaagner til politisk Liv.

Det er nu en Gang saaledes, at man først faar Lyst til — eller tvinges til — at svømme, naar man er i Vandet, og M. M. kan være forvisset om, at mange af dem, hun korrejer for manglende Pligtforsømmelse, vil være Frisvømmere, før hun ved et Ord af, hvis de blot kan blive skaanede for anden „*Sele*“ end den deres egen Forstand ved Hjælp af ufarvet politisk Oplysning lægger paa dem. —

M. M. kommer lidt for „hastigt“ til sit: „*Det haster i høj Grad*“. For at overbevise herom kræves der mere end en Samling Misforstaaelser og en Insinuation om, at paa vort Fællesmøde „*Intriger eller Rænker* for at faa, eller for at beholde Magten“, skulde komme til Anvendelse! — Jeg vil gerne tillade mig som Tillidsmand for 25 Medlemmer af D. K.s Københavskreds at protestere mod, at en saadan Udtalelse falder offentlig fra en anden Tillidsmand, uden at der samtidig klart og tydeligt siges til hvad og til hvem, der sigtes. — Den fra vor Parti-Politik saa velkendte Trafik: at lade falde forblommede nedsættende Ytringer for at stække Modstanderen, bør lyses eftertrykkelig hjem, naar den skimtes i Nærheden af et Arbejde som det, der samler D. K.s store aarlige Fællesmøde.

Svar til Karen Johansen.

Det glæder mig, at Karen Johansen er enig med mig i, at de, „der udelukkende søger deres politiske Oplysning indenfor et politisk Parti og holder sig borte fra al anden Paavirk-